

دانشگاه گیلان
وزارت آموزش و پرورش
انرژی کار آموزش و پرورش استان خراسان
معاونت آموزش و پرورش شهرستان جاباب

بررسی رابطه بین نگرش مذهبی و سلامت روانی معلمان آموزش کودکان استثنایی استان چهارمحال و

بختیاری

مصطفی برزویی

کارشناسی آموزش کودکان استثنایی دانشگاه پردیس شهید باهنر، اصفهان، ایران

آموزگار ابتدایی، آموزش کودکان استثنایی

mborzouei@yahoo.com

چکیده:

این پژوهش با هدف بررسی رابطه نگرش مذهبی و سلامت روانی معلمان آموزش کودکان استثنایی استان چهارمحال و بختیاری تدوین یافته و از میان معلمان آموزش کودکان استثنایی استان چهارمحال و بختیاری در سال تحصیلی ۱۳۹۴، ۱۸۰ نفر (۹۰ دانشجوی زن و ۹۰ دانشجوی مرد) به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شده اند. ابزار این پژوهش، پرسش نامه نگرش سنج مذهبی و پرسش نامه سلامت روانی (SCL-۲۵) طرح پژوهش از نوع همبستگی است. برای تجزیه و تحلیل داده ها، علاوه بر روش های آمار توصیفی نظیر میانگین و انحراف معیار از روش آمار استنباطی همانند ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج حاصل از ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین نگرش مذهبی و سلامت روانی، سلامت جسمانی و اضطراب رابطه مثبت معناداری مشاهده شد.

کلید واژه ها: نگرش مذهبی، سلامت روانی، معلمان زن و مرد

مقدمه

مطالعات تاریخی گواه آن است که نیایش و دعا به عنوان یک واقعیت موجود در جهان هستی، از بدو خلقت انسان مطرح بوده است و مردم برای نیل به کمال از آن استفاده می کرده اند. امروزه روان شناسان دریافته اند که دعا، نماز و داشتن ایمان محکم، تشویش، نگرانی، یأس و ترس را برطرف می سازد. قرآن کریم می فرماید: «لا بذكر الله تطمئن القلوب» (رعد: ۲۸) آگاه باشید که با ذکر و یاد خدا، دل های شما آرامش می یابد و احساس امنیت می کنید. (آهنگر، ۱۳۷۹).

دین به شکل خاصی در هر فرهنگ شناخته شده ای وجود دارد. دین را می توان از دیدگاه آیین ها، شخصیت های نمادین و انواع دعاها بررسی کرد. فرد دیندار به نوعی با یک منبع الهی و منبع آفرینش، که بر زندگی بشر و امور طبیعی تأثیر دارد، ارتباط برقرار می کند. ویلیام جمیز در کتاب «دین و روان» چنین می گوید: دین عبارت است از: اعتقاد به این که نظم نامرئی در چیزهای این جهان است و بهترین کار این است که، خود را با این نظم هماهنگی دهیم. و یا احساسات و اعمال و تجارب انسان در خلوت با آن چه که آن را خدا می داند همچنین دین یک واقعیت مشخص عینی است که مورخان آن را مطالعه می کنند. (خدایاری، ۱۳۷۳)

فرانسیس و همکاران (۲۰۰۰) با هدف بررسی رابطه بین نگرش دینی و شادکامی در نوجوانان، به کمک مقیاس شادکامی آکسفورد گزارش داده اند که، بین شادکامی و نگرش دینی رابطه ضعیف، اما معناداری وجود داشته است. در مطالعه ای دیگر بیرد و همکاران (۲۰۰۰) چهار عامل شادکامی و رابطه آن را با تعهد دینی مورد بررسی قرار دادند. آنان دریافتند که تعهد دینی، پیش بینی کننده شادکامی است.